

Dosarul nr. 3ra-968/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Cucerescu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, A. Panov, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

11 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de către Sergiu Sloninov, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Sergiu Sloninov, Oleg Sloninov și Larisa Sloninov împotriva Întreprinderii municipale de gestionare a fondului locativ nr. 8, în proces de insolvență, intervenienți accesorii Societatea pe acțiuni „Apă-Canal Chișinău” și Întreprinderea municipală „Infocom” cu privire la obligarea efectuării controlului metrologic al contorului comun de la branșamentul blocului locativ, obligarea efectuării verificării tuturor consumatorilor branșați după contorul casei de locuit, obligarea efectuării recalculării volumului de apă suplimentar impus spre plată locatarilor individuali și agenților economici, obligarea distribuirii uniforme a surplusului de apă înregistrat de contorul comun de la branșamentul blocului locativ către toți consumatorii branșați după contorul casei de locuit și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 21 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Sergiu Sloninov, Larisa Sloninov și Sergiu Sloninov și a fost menținută hotărârea din 24 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La data de 15 mai 2017 Sergiu Sloninov, Oleg Sloninov și Larisa Sloninov au depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎMGFL nr. 8 cu privire la obligarea efectuării controlului metrologic al contorului comun de la branșamentul blocului locativ, obligarea efectuării verificării tuturor consumatorilor branșați după contorul casei de locuit, obligarea efectuării recalculării volumului de apă suplimentar impus spre plată locatarilor individuali și agenților economici, obligarea distribuirii uniforme a surplusului de apă înregistrat de contorul comun de la branșamentul blocului locativ către toți consumatorii branșați după contorul casei de locuit și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, primind facturile pentru consumul de apă potabilă, au depistat că, acestea depășesc datele, care au fost prezentate și reflectate la contorul de apă instalat în apartamentul nr. 36 din bd.Ștefan cel Mare,64, mun. Chișinău, deși contorul de apă corespunde normelor și standardelor aprobate de stat, cu verificarea metrologică la zi.

Au menționat că, s-au adresat în acest sens cu cereri la organele abilitate, iar prin răspunsurile parvenite se atestă univoc că, prestatorul de servicii nu poate pune sarcina unei administrări necorespunzătoare pe consumatorii finali.

Au susținut că, s-au adresat la ÎMGFL nr. 8 cu cerere privind prestarea serviciilor calitative și adecvate, însă ultima i-a informat că, va efectua un șir de acțiuni necesare în vederea prestării serviciilor corespunzătoare.

Au afirmat că, ulterior, în luna februarie 2017 au primit din nou o factură de plată pentru consumul de apă potabilă, care, la fel, depășește datele reflectate pe contorul de apă.

Au declarat că, la data de 06 aprilie 2017 au depus la ÎMGFL nr. 8 o cerere prealabilă, prin care au solicitat anularea acestor sume și prestarea serviciilor calitative, la care nu au primit răspuns.

Au considerat că, nici un consumator nu poate fi obligat să achite pentru un serviciu neprestat, nefurnizat și nerecepționat, or, la caz, prestatorul de serviciu, ÎMGFL nr. 8 a încălcat prevederile art. 349 și 355 alin. (1) din Codul civil și ale art.5, 7 alin. (1), 12 alin. (4) și (5) și 14 alin. (4) din Legea condominiului în fondul locativ nr. 913-XIV din 30 martie 2000.

Au notat că, după contorul comun de la brânșamentul blocului locativ din bd.Ștefan cel Mare,64, mun. Chișinău sunt conectați atât consumatorii apartamentelor individuale, cât și consumatorii persoane juridice (cafenele, baruri, oficii, etc.), care își au sediul în acest bloc locativ și care, de fapt, consumă 90% din apa ce trece prin contorul comun de la brânșament.

Au relevat că, prestatorul de servicii/gestionarul blocului locativ, ÎMGFL nr.8 exonerează de la plata diferenței înregistrate de contoarele de la proprietari și cel de la brânșamentul blocului locativ, punând această diferență proprietarilor apartamentelor individuale, fapt ce este inadmisibil.

Au menționat că, pârâta a fost și este obligată să distribuie uniform, conform consumului avut, a surplusului de apă înregistrat de contorul comun de la brânșamentul blocului locativ, către toți consumatorii brânșați după contorul casei, indiferent de forma juridică.

Au solicitat obligarea pârâtei de a efectua controlul metrologic al contorului comun de la brânșamentul blocului locativ, de a efectua verificarea tuturor consumatorilor brânșați după contorul casei de locuit, indiferent de forma juridică, de a efectua recalcularea volumului de apă suplimentar impus spre plată locatarilor individuali și agenților economici, începând cu anul 2016 pînă în prezent și de a distribui uniform, conform consumului avut, a surplusului de apă înregistrat de contorul comun de la brânșamentul blocului locativ către toți consumatorii brânșați după contorul casei de locuit, indiferent de forma juridică și stabilite prin dispoziția

nr. 30-d din 26 ianuarie 2015 și încasarea de la pârâtă a sumei de 30000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Prin încheierea protocolară din 05 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru au fost atrași în proces SA „Apă-Canal” și ÎM „Infocom” în calitate de intervenienți accesorii.

Prin hotărârea din 24 august 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost respinsă acțiunea depusă de către Sergiu Sloninov, Oleg Sloninov și Larisa Sloninov ca nefondată.

Prin decizia din 21 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Sergiu Sloninov, Oleg Sloninov și Larisa Sloninov și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel, respingând pretenția cu privire la obligarea ÎMGFL nr. 8 pârâtei de a efectua controlul metrologic al contorului comun de la bransamentul blocului locativ, a constatat că, ÎMGFL nr. 8 nu este responsabilă de efectuarea controlului metrologic al contorului de la bransamentul blocului locativ în contextul în care aceasta a încheiat contract de furnizare a serviciului de alimentare cu apă și de canalizare cu SA „Apă-Canal Chișinău”, iar art. 26 alin. (4) din Legea nr. 303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare prevede că, verificarea metrologică a contoarelor de bransament se efectuează la blocuri locative de către operator.

De asemenea, instanța de apel a constatat netemeinicia pretenției cu privire la obligarea gestionarului fondului locativ de a efectua verificarea tuturor consumatorilor bransați după contorul casei de locuit, indiferent de forma juridică, în contextul în care conform informației oferite de SA „Apă-Canal Chișinău”, agenții economici, la care fac referire apelanții, au încheiat contracte cu SA „Apă-Canal Chișinău” și sunt bransați la rețelele interioare ale blocului locativ vizat, cu permisiunea gestionarului blocului locativ, conform legislației în vigoare.

Totodată, instanța de apel a menționat că, apelanții nu au prezentat nici o probă, din care ar rezulta că, facturile, în care a fost inclus surplusul de apă, la care se face referire în cauză, au fost contestate în ordinea stabilită de lege, astfel încât, facturile respective constituie acte administrative conform art. 1-3 din Legea contenciosului administrativ și produc efecte juridice până la anularea lor în temeiul art. 29 din Legea enunțată, iar în temeiul art. 240 alin. (3) CPC, în prezenta cauză instanța nu este îndreptățită de a se expune asupra legalității acestor acte, deoarece acestea nu constituie obiectul prezentei cauze.

În consecință, instanța de apel a constatat că, și pretenția cu privire la obligarea ÎMGFL nr. 8 de a efectua recalcularea volumului de apă suplimentar impus spre plată locatarilor individuali și agenților economici, începând cu anul 2016 pînă în prezent este nefondată și nu poate fi admisă în situația în care facturile de plată pentru consumul de apă potabilă nu au fost contestate în ordinea stabilită.

Instanța de apel a mai reținut că, prin fiecare factură consumatorului serviciului prestat este adus la cunoștință faptul că, conform art. 29 alin. (2) din Legea nr. 303 din 13 decembrie 2013, volumul înregistrat de contorul de la bransamentul blocului locativ, dar nedistribuit, se repartizează adăugător pentru

fiecare apartament proporțional consumului acestuia.

La data de 17 iunie 2019 Sergiu Sloninov a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi decizii cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și arbitrară.

A menționat că, instanța de apel nu a ținut cont de cele invocate de către el, nu s-a pronunțat în general asupra aspectelor invocate de către el, dând o apreciere arbitrară circumstanțelor cauzei, ceea ce constituie o încălcare a dreptului său la un proces echitabil garantat de art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

A susținut că, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

A afirmat că, în cadrul examinării cauzei s-a constatat că, ÎMGFL nr. 8 este o societate lucrativă de utilitate publică și o societate împuternicită prin lege cu atribuția de prestare a serviciului public de gestionare a fondului locativ în speță și în acest sens, actele emise sau care urmează să fie emise de ÎMGFL nr. 8 sunt acte administrative, iar reieșind din art. 2 din Legea contenciosului administrativ, cât și din Rezoluția (77) 31 „Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la data de 28 septembrie 1997, acțiunile sau inacțiunile ÎMGFL nr. 8 urmau a fi apreciate prin prisma Legii contenciosului administrativ.

A relevat că, în cadrul examinării s-a constatat cu certitudine că, gestionarul blocului locativ, ÎMGFL nr. 8 nu a răspuns la cererea prealabilă, fapt neapreciat, neelucidat de prima instanță, iar instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 1 și 4 alin. (3) din Legea nr. 190-XIII din 19 iulie 1994 cu privire la petiționare, ale art. 6 alin. (1), 11 alin. (1) și 16 alin. (1) din Legea nr. 982-XIV din 11 mai 2000 privind accesul la informație și ale art. 14, 15, 16, 17, 25 alin. (2) și 26 din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

A declarat că, în cadrul examinării cauzei s-a constatat cu certitudine că, surplusul de apă înregistrat la contorul comun al blocului locativ este pus pe seama consumatorilor din apartamente, degrevând consumatorii spațiilor comerciale, fapt neapreciat, neelucidat de către prima instanță, iar instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 355 alin. (1) și 349 din Codul civil, ale art. 5, 7 alin. (1), 12 alin. (4) și (5) și 14 alin. (4) din Legea condominiului în fondul locativ nr. 913-XIV din 30 martie 2000, ale art. 1-4, 6-8, 10, 12, 16-18, 21-24 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002, ale art. 29 alin. (2) din Legea nr. 303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare și ale dispoziției Primăriei mun. Chișinău nr. 30-d din 26 ianuarie 2015 cu privire la implementarea în mun. Chișinău a Legii nr. 303 din 13.12.2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare.

A notat că, în cadrul examinării cauzei s-a constatat cu certitudine că, ei nu au consumat volumul de apă inclus în factură, serviciul nefiind prestat. Or, indicațiile contorului indică alte date, fapt neapreciat, neelucidat de către prima

instanță.

A mai notat că, instanța de apel urma să aplice prevederile art. art. 1-5, 10-12, 16-18, 26-28 din Legea nr. 105-XV din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor în coroborare cu dispoziția Primăriei mun. Chișinău nr. 30-d din 26 ianuarie 2015 cu privire la implementarea în mun. Chișinău a Legii nr. 303 din 13.12.2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare.

A menționat că, în cadrul examinării cauzei ÎMGFL nr. 8 nu a prezentat probe, care ar confirma dacă este verificat contorul comun, cum sunt ridicate datele de pe contorul comun, către cine este distribuit surplusul înregistrat pe contorul comun, cum este distribuit surplusul înregistrat pe contorul comun.

A susținut că, prima instanță nu s-a pronunțat asupra pretențiilor cu privire la obligarea ÎMGFL nr. 8 de a efectua verificarea tuturor consumatorii branșați după contorul casei, indiferent de forma juridică și a rețelei de după contor și obligarea ÎMGFL nr. 8 de a distribui uniform, conform consumului avut, a surplusului de apă înregistrat de contorul comun de la branșamentul blocului locativ, către toți consumatorii branșați după contorul casei, indiferent de forma juridică.

A afirmat că, gestionarul blocului locativ din bd. Ștefan cel Mare,64 este ÎMGFL nr. 8. Astfel, instanța de apel eronat a concluzionat că, nu poate fi reținut argumentul precum că, prima instanță nu s-a pronunțat asupra pretențiilor enunțate.

A declarat că, instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 2, 3, 7 și 12 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002.

A specificat că, instanța de apel a indicat în decizie că, la data de 15 mai 2017 Oleg Sloninov, Larisa Sloninov și Sergiu Sloninov au depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎMGFL nr. 8 cu privire la obligarea efectuării controlului metrologic al contoarelor, verificarea consumatorilor debranșați, efectuarea recalculului volumului de apă, distribuirea uniformă a surplusului de apă și repararea prejudiciului moral. Or, de fapt, ei au solicitat obligarea ÎMGFL nr. 8 de a efectua controlul metrologic al contorului de la contorul comun de la branșamentul blocului locativ, obligarea ÎMGFL nr. 8 de a efectua verificarea tuturor consumatorii branșați după contorul casei, indiferent de forma juridică, și a rețelei de după contor, obligarea ÎMGFL nr. 8 de a distribui uniform, conform consumului avut, a surplusului de apă înregistrat de contorul comun de la branșamentul blocului locativ, către toți consumatorii branșați după contorul casei, indiferent de forma juridică, obligarea ÎMGFL nr. 8 de a efectua recalculul volumului de apă suplimentar, impus locatarilor individuali, și agenților economici pe perioada anului 2016 până în prezent și încasarea de la ÎMGFL nr. 8 a 30000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede astfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat decizia contestată în adresa părților la data de 04 aprilie 2019, iar date, care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent, lipsesc la dosar.

Astfel, recursul, după data de 17 iunie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul depus de către Sergiu Sloninov nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul depus de către Sergiu Sloninov, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de către Sergiu Sloninov ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Sergiu Sloninov se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu